

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 3 marca 1995 r.

w sprawie regulaminu wykonywania kary dyscyplinarnej aresztu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Karę dyscyplinarną aresztu, wymierzoną żołnierzowi prawomocnie na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17), wykonuje się w wojskowym areszcie dyscyplinarnym.

§ 2. 1. Wojskowym aresztem dyscyplinarnym jest areszt garnizonowy lub areszt jednostki wojskowej.

2. Wojskowe areszty garnizonowe tworzy i znosi dowódca okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych na wniosek dowódcy garnizonu, a w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonu — na wniosek komendanta garnizonu.

3. Areszty dyscyplinarne jednostek wojskowych mogą tworzyć i znosić dowódcy jednostek wojskowych w porozumieniu z dowódcą (komendantem) garnizonu, za zgodą dowódcy okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych.

4. O utworzeniu i zniesieniu wojskowego aresztu dyscyplinarnego zawiadamia się niezwłocznie właściwego miejscowo prokuratora garnizonowego.

5. Rodzaj pomieszczeń, urządzeń, wyposażenia i dokumentacji wojskowego aresztu dyscyplinarnego określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. W skład obsługi wojskowego aresztu dyscyplinarnego wchodzi komendant i profesor aresztu, będący żołnierzami zawodowymi.

2. Komendant wojskowego aresztu dyscyplinarnego kieruje służbą profesorów aresztu; podlega on bezpośrednio dowódcy (komendantowi) garnizonu lub dowódcy jednostki wojskowej, zależnie od podporządkowania wojskowego aresztu dyscyplinarnego.

3. Zakres działania komendanta i profesora wojskowego aresztu dyscyplinarnego określają przepisy dotyczące wojskowych organów porządkowych.

§ 4. Wojskowe areszty dyscyplinarne są chronione przez wartę.

§ 5. 1. Prawo kontrolowania wojskowego aresztu garnizonowego mają: dowódca (komendant) garnizonu, oficer inspekcyjny garnizonu i jego pomocnik, przełożeni tych żołnierzy i osoby przez nich upoważnione na piśmie.

2. Prawo kontrolowania wojskowego aresztu dyscyplinarnego jednostki wojskowej mają dowódca jednostki wojskowej i jego zastępcy, oficer dyżurny jednostki wojskowej i jego pomocnik, przełożeni tych żołnierzy i osoby przez nich upoważnione na piśmie.

3. Prawo kontrolowania wojskowych aresztów dyscyplinarnych mają również prokuratorzy i sędziowie wojskowi, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

4. Kontrolującemu należy umożliwić niezwłoczne przeprowadzenie kontroli aresztu, a zwłaszcza rozmowę z ukaranym żołnierzem bez udziału innych osób, wgląd w dokumentację prowadzoną w areszcie i wszystkich jego pomieszczeniach.

5. Zależnie od podporządkowania wojskowego aresztu dyscyplinarnego odpowiednio dowódca (komendant) garnizonu lub dowódca jednostki wojskowej są obowiązani co najmniej raz w miesiącu kontrolować cele i inne pomieszczenia aresztu, w którym ukarani żołnierze przebywają lub wykonują prace porządkowe.

Rozdział 2

Przepisy porządkowe

§ 6. Do żołnierzy odbywających karę dyscyplinarną aresztu, zwaną dalej „karą aresztu”, w wojskowym areszcie dyscyplinarnym stosuje się przepisy dotyczące odbywania czynnej służby wojskowej, z ograniczeniami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 7. Wykonanie wymierzonej prawomocnie kary aresztu zarządza właściwy przełożony żołnierza po upewnieniu się, że kara ta może być wykonana.

§ 8. Żołnierz skierowany do odbycia kary aresztu jest obowiązany zabrać ze sobą przybory osobiste, książeczkę wojskową lub inny dokument stwierdzający tożsamość oraz książeczkę zdrowia.

§ 9. Żołnierza, o którym mowa w § 8, doprowadza do wojskowego aresztu dyscyplinarnego jego przełożony lub wojskowy organ porządkowy.

§ 10. Podstawę przyjęcia ukaranego żołnierza do wojskowego aresztu dyscyplinarnego stanowią:

- 1) odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, wydanego w trybie określonym w regulaminie dyscyplinarnym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, uwierzytelniony przez dowódcę kompanii (równorzędnego), niezależnie od tego, kto karę wymierzył, zaopatrzone w pieczęć urzędową jednostki wojskowej;
- 2) zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do umieszczenia ukaranego żołnierza w wojskowym areszcie dyscyplinarnym.

§ 11. 1. Przy przyjęciu do wojskowego aresztu dyscyplinarnego ukarany żołnierz jest obowiązany podać swoje dane osobowe.

2. Przyjęcie ukaranego żołnierza do wojskowego aresztu dyscyplinarnego odnotowuje się w książce ewidencji osób umieszczonych w areszcie.

3. W książce, o której mowa w ust. 2, odnotowuje się niezwłocznie dane osobowe ukaranego żołnierza, datę i godzinę jego przyjęcia do wojskowego aresztu dyscyplinarnego, dane osoby doprowadzającej oraz podstawę umieszczenia w areszcie, naruszenie dyscypliny wojskowej lub ustalonego w areszcie porządku, datę i godzinę zwolnienia z aresztu, przyjęcie do depozytu i zwrot z depozytu rzeczy ukaranego żołnierza oraz w miarę potrzeby inne dane.

§ 12. 1. Przy przyjęciu do wojskowego aresztu dyscyplinarnego ukarany żołnierz jest obowiązany przekazać do depozytu dokumenty, o których mowa w § 8, pieniądze, przedmioty wartościowe oraz inne przedmioty, których posiadanie jest niedozwolone ze względu na bezpieczeństwo lub ustalony w areszcie porządek.

2. Dokumenty, pieniądze, przedmioty wartościowe oraz inne przedmioty, o których mowa w ust. 1, wpisuje się do książki ewidencji osób umieszczonych w areszcie, z określeniem cech charakterystycznych dla tych dokumentów, pieniędzy i przedmiotów. Wykaz rzeczy przyjętych do depozytu podpisują osoba przyjmująca oraz ukarany żołnierz.

§ 13. 1. Ukaranego żołnierza umieszcza się w wieloosobowej lub jednoosobowej celi przeznaczonej dla żołnierzy odbywających karę aresztu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Ukaranego żołnierza podoficera nie umieszcza się w celi, w której odbywa karę aresztu żołnierz w stopniu wojskowym szeregowego.

3. Umieszczenie ukaranego żołnierza w celi jednoosobowej może nastąpić, gdy wynika to z zaleceń lekarza lub psychologa.

§ 14. 1. W czasie odbywania kary aresztu w areszcie jednostki wojskowej ukarani żołnierze uczestniczą w szkoleniu programowym przewidzianym dla macierzystego pododdziału, o ile dowódca jednostki wojskowej nie poleci inaczej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ukaranych żołnierzy odbywających karę aresztu w wojskowym areszcie garnizonowym, z tym że skierowanie tych żołnierzy przez dowódcę jednostki wojskowej do udziału w szkoleniu pro-

gramowym następuje po porozumieniu z komendantem garnizonu.

3. Po zakończeniu szkolenia programowego, o którym mowa w ust. 1, ukarani żołnierze wracają niezwłocznie do aresztu.

§ 15. 1. Ukaraný żołnierz, przyjęty do wojskowego aresztu dyscyplinarnego, ma obowiązek przestrzegania ustalonego w areszcie porządku.

2. Ukaraný żołnierz, przyjęty do wojskowego aresztu dyscyplinarnego, ma obowiązek wykonywania, wydanych w zakresie czynności służbowych, rozkazów komendanta (profosa aresztu) oraz innych wojskowych organów porządkowych, a także poleceń osób kierujących szkoleniem programowym, w którym uczestniczy ukaraný żołnierz, oraz osób kierujących pracami porządkowymi i innymi zajęciami nakazanymi temu żołnierzowi.

§ 16. 1. W zależności od podporządkowania aresztu dowódca (komendant) garnizonu lub dowódca jednostki wojskowej ustalają porządek dnia w areszcie. Porządek dnia powinien w szczególności określać czas i sposób przeprowadzania apeli, czas przeznaczony na ośmiogodzinny spoczynek, szkolenie programowe i inne, prace porządkowe i naukę, czas i miejsce spożywania posiłków, zasady poruszania się ukaranych żołnierzy po terenie aresztu, sposób odbywania codziennych jednogodzinnych spacerów, czas i miejsce palenia tytoniu, terminy i miejsce przyjmowania ukaranych w sprawach skarg i meldunków oraz przyjmowania przez lekarza, a także terminy, miejsce, czas i porządek dokonywania zakupów i odbywania widzeń. Porządek dnia powinien również określać czas i miejsce korzystania z usług religijnych.

2. Przy przyjęciu ukaranych żołnierzy do aresztu komendant (profos) zaznajamia ich z obowiązującym w areszcie porządkiem.

3. Tekst porządku dnia, o którym mowa w ust. 1, powinien być umieszczony w każdej celi.

§ 17. 1. Ukaraný żołnierz przyjęty do wojskowego aresztu dyscyplinarnego ma obowiązek dbać o higienę osobistą, jak również należyty stan i czystość pomieszczeń, w których przebywa, oraz o stan ich wyposażenia.

2. Spośród ukaranych żołnierzy umieszczonych w celi wieloosobowej wyznacza się starszego celi. Do obowiązków starszego celi należy dbałość o przestrzeganie przez ukaranych żołnierzy ustalonego w areszcie porządku oraz obowiązków określonych w ust. 1, a także informowanie obsługi aresztu o potrzebach bytowych i zdrowotnych ukaranych żołnierzy.

§ 18. 1. Ukaraný żołnierz ma prawo do posiadania w celi trwałych artykułów żywnościowych, przedmiotów osobistego użytku, z wyjątkiem przedmiotów, których posiadanie jest niedozwolone, a także osobistych notatek i zapisków, listów, fotografii, materiałów piśmiennych, a także książek, prasy codziennej i czasopism.

2. Jeżeli wymagają tego względy sanitarne lub porządkowe, dowódca (komendant) garnizonu lub dowódca jedno-

stki wojskowej, któremu podlega wojskowy areszt dyscyplinarny, mogą na czas ściśle określony ograniczyć posiadanie przedmiotów wymienionych w ust. 1.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje również oficerowi inspekcyjnemu garnizonu i oficerowi dyżurnemu jednostki wojskowej.

§ 19. 1. Ukaraný żołnierz ma prawo, w sposób nie zakłócający ustalonego w areszcie porządku, wykonywać praktyki religijne.

2. Ukaraný żołnierz może, za zgodą komendanta (profosa) aresztu, korzystać z indywidualnej postługi religijnej w terminach innych, niż określa to ustalony w areszcie porządek.

§ 20. 1. W razie potrzeby, uzasadnionej wyłącznie względami bezpieczeństwa, ukaraný żołnierz podlega w każdym czasie kontroli. Podlega jej w szczególności odzież, bielizna i obuwie, pomieszczenia, w których stale lub czasowo przebywa, a także przedmioty dostarczane mu lub przekazywane przez niego innym osobom, z wyjątkiem korespondencji.

2. Przedmioty znalezione w czasie kontroli, których posiadanie jest niedozwolone, podlegają przekazaniu do depozytu. Przepis § 12 stosuje się odpowiednio.

§ 21. 1. Cele mieszkalne wojskowego aresztu dyscyplinarnego powinny odpowiadać wymogom powierzchni i higieny, mieć dostateczny dopływ świeżego powietrza i temperaturę odpowiednią do pory roku, według norm określonych w odrębnych przepisach dla wspólnych izb żołnierskich.

2. Z chwilą zapadnięcia zmroku cele mieszkalne wojskowego aresztu dyscyplinarnego i korytarze powinny być oświetlone. Oświetlenie w celach mieszkalnych powinno być odpowiednie do czytania i wykonywania prac porządkowych lub innych nakazanych zajęć.

3. Cele mieszkalne wojskowego aresztu dyscyplinarnego powinny być wyposażone w leżanki podnoszone i zamykane po upływie czasu przeznaczonego na sen oraz umocowane na stałe do podłogi: stolik, taborety i szafki.

4. Ukaranemu żołnierzowi profos wojskowego aresztu dyscyplinarnego wydaje na czas snu materac, koc, prześcieradło i poduszkę z poszewką, a gdy temperatura w pomieszczeniu wynosi mniej niż +18°C — dodatkowy koc.

5. Pomieszczenia wojskowego aresztu dyscyplinarnego dezynfekuje się i poddaje innym zabiegom sanitarnym; dezynfekcję prowadzi się nie rzadziej niż dwa razy w miesiącu.

6. Cele mieszkalne wojskowego aresztu dyscyplinarnego sprzątają wszyscy żołnierze w nich przebywający, a pozostałe pomieszczenia aresztu — tylko szeregowi.

§ 22. 1. Ukarani żołnierze odbywają karę aresztu w mundurach drelichowych bez pasa głównego i w obuwiu bez sznurowadeł.

2. Na czas uczestniczenia w szkoleniu programowym, wykonywania prac porządkowych oraz przebywania z in-

nych powodów poza wojskowym aresztem dyscyplinarnym ukaranym żołnierzom wydaje się umundurowanie (ubranie robocze) określone w odrębnych przepisach.

§ 23. 1. Ukarani żołnierze przebywający poza celą i terenem wojskowego aresztu dyscyplinarnego podlegają nadzorowi.

2. Sposób nadzoru nad żołnierzami uczestniczącymi w szkoleniu programowym, o którym mowa w § 14, określają odpowiednio dowódca (komendant) garnizonu lub dowódca jednostki wojskowej.

§ 24. Zasady wykonywania i nadzorowania prac porządkowych przez żołnierzy odbywających karę aresztu określa, zależnie od podporządkowania aresztu, dowódca (komendant) garnizonu lub dowódca jednostki wojskowej.

§ 25. 1. Ukaraný żołnierz odbywający karę aresztu może za zgodą komendanta wojskowego aresztu dyscyplinarnego dysponować pieniędzmi, przedmiotami wartościowymi i innymi stanowiącymi jego własność przedmiotami znajdującymi się w depozycie oraz otrzymanymi w przesyłkach i przekazach pocztowych, z wyjątkiem przedmiotów, których posiadanie w czasie odbywania kary aresztu jest niedozwolone.

2. Ukaraný żołnierz ma prawo co najmniej raz w tygodniu dokonywać zakupów artykułów żywnościowych i wyrobów tytoniowych oraz przedmiotów osobistego użytku za pieniądze złożone do depozytu albo otrzymane przekazem pocztowym.

§ 26. 1. Ukaraný żołnierz, nie posiadający własnych środków pieniężnych, otrzymuje ze środków wojskowego aresztu dyscyplinarnego papier, koperty oraz znaczki pocztowe dla przesłania skargi, meldunku albo pisma w sprawie, w której jest uczestnikiem postępowania. W takich wypadkach udostępnia mu się środek do pisania, jeżeli go nie posiada, a sporządzonemu pismu nadaje się bezzwłocznie bieg, z zastrzeżeniem § 29 ust. 1 i 2.

2. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do jednego listu osobistego w czasie odbywania kary aresztu.

§ 27. 1. Ukaraný żołnierz ma prawo do korzystania z widzenia z osobami najbliższymi, a z innymi osobami — za zezwoleniem komendanta aresztu. Czas przeznaczony na widzenie trwa nie dłużej niż sześćdziesiąt minut, a za zezwoleniem komendanta aresztu może być przedłużony.

2. Ukaraný żołnierz może otrzymać w ciągu dnia tylko jedno widzenie. Widzenie może odbywać się jednocześnie nie więcej niż z dwoma osobami pełnoletnimi, bez względu na liczbę osób towarzyszących. W uzasadnionych przypadkach komendant aresztu może zezwolić na zwiększenie liczby widzeń w ciągu dnia lub na udzielenie widzenia z większą liczbą osób odwiedzających.

3. Decyzję o obecności profosa przy widzeniu podejmuje komendant wojskowego aresztu dyscyplinarnego.

4. W razie naruszenia przez ukaranego żołnierza lub osobę odwiedzającą ustalonego sposobu odbywania widzenia, widzenie może być przerwane lub zakończone przed czasem przeznaczonym na widzenie.

5. Zasady i sposób odbywania widzeń podaje się do wiadomości osobom odwiedzającym.

Rozdział 3

Skargi i meldunki

§ 28. 1. Ukaraný żołnierz ma prawo bezpośredniego zwracania się do komendanta (profosa) wojskowego aresztu dyscyplinarnego oraz do osób, które kontrolują wykonywanie kary aresztu, ze sprawami związanymi z wykonywaniem kary, a także ze sprawami osobistymi.

2. Skargi i meldunki dotyczące wykonywania kary aresztu i sposób ich załatwiania podlegają ewidencjonowaniu.

§ 29. 1. Jeżeli skarga lub meldunek ukaranego żołnierza, o których mowa w § 28 ust. 2, są adresowane do niewłaściwego organu, komendant (profos) aresztu przekazuje je — za zgodą żołnierza — właściwemu organowi.

2. Składanie skarg i meldunków zbiorowych, jak również przez poszczególnych ukaraných żołnierzy w imieniu ogółu lub grupy umieszczonych w areszcie jest niedozwolone.

3. Skargi i meldunki związane z działalnością wojskowego aresztu dyscyplinarnego komendant aresztu przedstawia bezzwłocznie przełożonemu, którym areszt podlega, a pozostałe przesyła organom wskazanym przez ukaranego żołnierza.

4. O sposobie załatwienia skargi lub meldunku związanego z działalnością wojskowego aresztu dyscyplinarnego organ wojskowy właściwy do ich załatwienia powiadamia ukaranego żołnierza za pośrednictwem komendanta aresztu, w terminie nie dłuższym niż trzy dni, jeżeli ukaraný nadal odbywa karę w areszcie, a jeżeli ukaraný żołnierz został już zwolniony z aresztu — za pośrednictwem przełożonego żołnierza, w terminie określonym w odrębnych przepisach o załatwianiu skarg i meldunków żołnierzy.

Rozdział 4

Szczególne obowiązki i uprawnienia obsługi wojskowego aresztu dyscyplinarnego

§ 30. Komendant wojskowego aresztu dyscyplinarnego wydaje opinię o zachowaniu się ukaranego żołnierza w czasie odbywania kary aresztu.

§ 31. Komendant wojskowego aresztu dyscyplinarnego lub profos aresztu są obowiązani do niezwłocznego zawiadomienia właściwego organu Żandarmerii Wojskowej lub prokuratora wojskowego o każdym wypadku popełnienia przez ukaranego żołnierza w czasie odbywania kary aresztu przestępstwa ściganego z urzędu albo jego właściwego przełożonego o każdym wypadku popełnienia przewinienia dyscyplinarnego lub wykroczenia.

§ 32. 1. Komendant (profos) wojskowego aresztu dyscyplinarnego odmawia przyjęcia do aresztu żołnierza ukaranego karą dyscyplinarną aresztu, jeżeli:

1) został on skierowany bez dokumentów oraz przyborów osobistych, o których mowa w § 8,

2) spowodowałyby to przekroczenie normatywów zaludnienia cel mieszkalnych aresztu.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, ukaranego żołnierza odprowadza się do macierzystej jednostki wojskowej. Komendant (profos) aresztu zawiadamia dowódcę jednostki wojskowej o przyczynach odmowy przyjęcia ukaranego żołnierza do odbycia kary aresztu.

§ 33. Obsługa wojskowego aresztu dyscyplinarnego nie może oddalić się z aresztu, gdy w celach przebywają ukarani żołnierze, nawet z ważnych przyczyn służbowych lub osobistych, jeżeli nie zostało zapewnione na czas nieobecności zastępstwo osoby uprawnionej.

Rozdział 5

Zwalnianie żołnierzy z wojskowego aresztu dyscyplinarnego

§ 34. Z wojskowego aresztu dyscyplinarnego zwalnia się niezwłocznie ukaranych żołnierzy:

- 1) po odbyciu kary aresztu,
- 2) w razie uchylecia kary aresztu przez uprawnionego przełożonego w trybie określonym w regulaminie dyscyplinarnym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) z chwilą zarządzenia na piśmie niezwłocznego zwolnienia ukaranego żołnierza przez prokuratora wojskowego, gdy stwierdzi on w wyniku kontroli, że umiesz-

czenie żołnierza w areszcie jest bezprawne, albo z chwilą otrzymania nakazu zwolnienia wydanego przez sąd wojskowy.

§ 35. 1. Żołnierzowi zwalnianemu z wojskowego aresztu dyscyplinarnego zwraca się za pokwitowaniem przyjęte od niego do depozytu przedmioty i dokumenty oraz wręcza kopię orzeczenia o ukaraniu, o którym mowa w § 10, w celu przekazania jej dowódcy kompanii (równorzędnemu). Odpis orzeczenia dołącza się do karty kar żołnierza.

2. Żołnierz zwalniany z wojskowego aresztu dyscyplinarnego rozlicza się z profosem aresztu z przedmiotów wydanych mu na czas pobytu w areszcie.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 36. Uprawnienia dowódcy okręgu wojskowego przewidziane w rozporządzeniu, w stosunku do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, przysługują Dowódcy Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: p. o. *J. Milewski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 3 marca 1995 r. (poz. 146)

WYKAZ POMIESZCZEŃ, URZĄDZEŃ, WYPOSAŻENIA I DOKUMENTACJI WOJSKOWEGO ARESZTU DYSCYPLINARNEGO

1. Pomieszczenia:

- pomieszczenie dla komendanta aresztu i profosów,
- magazyn podręczny do przechowywania depozytów, umundurowania, ubrań roboczych, koców, poduszek, bielizny pościelowej i osobistej, przyborów do spożywania posiłków oraz książek, prasy codziennej i czasopism,
- izba (miejsce) gospodarcza,
- izba (miejsce) do suszenia ubrań roboczych i umundurowania,
- cele mieszkalne wieloosobowe i pojedyncze,
- umywalnia (toalety).

2. Urządzenia celi mieszkalnej aresztu (wieloosobowej lub pojedynczej):

- w oknach żelazne kraty od wewnątrz osłonięte siatką ochronną,
- w drzwiach okienka do obserwacji, zamki (kłódki) zamykane jednakowym kluczem (dwa klucze przechowywane w pokoju dowódcy warty, a jeden — u komendanta aresztu lub profosa),
- leżanki podnoszone z zamknięciem zabezpieczającym ich opuszczenie,
- stoliki, szafki i taborety przymocowane do podłogi,
- grzejniki centralnego ogrzewania osłonięte odpowiednią obudową (przy ogrzewaniu piecowym drzwiczki od pieców na zewnątrz cel),
- urządzenia sygnalizacyjne do wzywania obsługi aresztu przez ukaranych żołnierzy przebywających w celach.

3. Wyposażenie:

- godło (w pomieszczeniu komendanta aresztu),

- środki (urządzenia) łączności,
- sprzęt kwaterunkowy i gospodarczy,
- pościel (zgodnie z tabelą należności),
- zegar,
- światło zastępcze,
- termometr wewnętrzny,
- urządzenie do podgrzewania posiłków,
- rezerwowe zestawy przyborów do utrzymania higieny osobistej i do spożywania posiłków,
- ubrania robocze,
- bielizna osobista,
- apteczka z opisem stosowania leków i środków opatrunkowych,
- zbiornik na kawę,
- książki, prasa codzienna i czasopisma.

4. Dokumentacja:

- instrukcja dla obsługi aresztu,
- plan rozmieszczenia pomieszczeń aresztu,
- książka ewidencji osób umieszczonych w areszcie,
- teczka do przechowywania dokumentów stanowiących podstawę przyjęcia do aresztu lub zwolnienia z aresztu,
- instrukcja o udzielaniu pierwszej pomocy medycznej,
- książka skarg i meldunków,
- regulamin wykonywania kary aresztu i porządek dnia (w każdej celi),
- wyciąg ze spisu abonentów centrali telefonicznej (lub książka telefoniczna),
- spis sprzętu w pomieszczeniu.